

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.K.27.585/2019/17. szám

ALKOTMANYBIROSAG	
Ügyszám: III/ 0 0 1 8 0 - 0 / 2020	
Érkezett: 2020 JAN 30.	
Példány:	Kezelőiroda:

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [redacted] felperesnek – Tarczaliné dr. Harcsár Katalin jogtanácsos által képviselt Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Miskolci Járási Hivatala (3530 Miskolc, Csizmadia köz 1. szám) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A bíróság kezdeményezi a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2) bekezdés c) pontjának mint Alaptörvény-ellenes jogszabály megsemmisítését.

Indítvány

Az Alkotmánybíróság hatásköre Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés b) pontján, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 131. §-án alapul, míg az indítványozó jogosultsága az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdésén.

Az eljárás megindításának indoka:

Felperes 1951. április 6. napján született, az öregségi nyugdíjkorhatárt 2013. április 6. napján töltötte be. Felperesnek 1967. október 06. napjától a 2013. október 02. napja közötti időszakra vonatkozóan keletkezett a nyugdíjjogosultság megállapításához figyelembe vehető szolgálati ideje, melyből a [redacted]nél 2009. június 16. napjától 2013. október 2. napjáig, a [redacted]nél 2013. január 1. napjától 2013. október 2. napjáig folyamatosan állt fenn. Felperes biztosítási jogviszonya 2013. október 2. napján szűnt meg.

Felperes 2013. október 8. napján kelt igénybejelentésében 2013. október 3. napjától kezdődően kérte az öregségi nyugdíj megállapítását. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a BOL-517/10028-27/2013. számú, 2014. március 6. napján kelt határozattal felperes részére 2013. október 3. napjától 43 év 203 nap szolgálati idő és [redacted] - forint átlagkereset alapján [redacted] forint összegű öregségi nyugdíjat állapított meg. Megállapította, hogy felperes az öregségi nyugdíjkorhatárt 2013. április 06-án érte el. Felperes a határozattal szemben fellebbezést nem terjesztett elő.

Felperes 2014. augusztus 3. napján kelt, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervhez küldött levelében öregségi nyugdíjra vonatkozó igényt kívánt érvényesíteni visszamenőlegesen 2013. április 7. és 2013. október 2. napja közötti időre vonatkozóan, tekintettel arra, hogy az öregségi nyugdíjkorhatárt 2013. április 6. napján érte el.

A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv válasza szerint öregségi nyugdíj abban az esetben állapítható meg, amennyiben az 1997. évi LXXX. törvény 5. § (1) bekezdés a)-b) és e)-g) pontja szerinti biztosítási jogviszonyban nem áll, azonban felperesnek a [redacted] és a [redacted]

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.K.27.585/2019/17. szám

██████████ munkáltatóknál munka-, illetve megbízási jogviszonya 2013. október 02. napjával szűnt meg, így nyugdíjat legkorábban a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony megszűnését követő naptól, 2013. október 03. napjától lehet megállapítani.

Felperes ezt követően 2018. december 18. napján ismételten előterjesztette korábbi igényét, amelyet a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Miskolci Járási Hivatala BO-08/L517/264-2/2018. számú határozatával elutasított és a Budapest Főváros Kormányhivatala – fellebbezésre tekintettel – a BP/L556/313-2/2019. számú határozatával helybenhagyott.

Ezt követően felperes 2018. december 28. napján keresetlevelet terjesztett elő a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra. Keresetlevelében kifogásolta, hogy az öregségi nyugdíjának megállapítása idején hatályban lévő jogszabály szerint a meghatározott életkor elérése és szolgálati idő teljesítése mellett a nyugdíjjogosultság megállapításának konjunktív feltétele az, hogy a biztosítási jogviszonyának meg kell szűnnie, vagyis munkaviszonyát a meghatározott életkor elérésekor meg kellett volna szüntetnie ahhoz, hogy visszamenőlegesen hat hónapra a nyugdíjra vonatkozó kérelmét elfogadják. Keresetlevelében a Tnytv. 18. § (2) bekezdés c) pontjának alaptörvény-ellenességére hivatkozással indítványozta a bíróság Alkotmánybírósághoz való fordulását.

A bíróság álláspontja szerint a hivatkozott jogszabályhely sérti Magyarország Alaptörvénye

- B. cikk (1) bekezdését, a jogállamiság, jogbiztonság követelményeit,
 - II. cikkét, az emberi méltóság sérthetlenségéhez való jogot,
 - XIII. cikk (1) bekezdését, a tulajdonhoz való jog védelmét,
 - XVI. cikk (2) bekezdését, a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó rendelkezését
 - XIX. cikk (4) bekezdését, az egységes állami nyugdíjrendszer garanciáját
- az alábbiak szerint:

A Tnytv. 18. § (2) bekezdés c) pontja alapján a 2010. január 1. napja és 2018. július 26. napja közötti időszakban az öregségi nyugdíjra való jogosultság, így annak hat hónapra visszamenőleges megállapításának lehetősége vonatkozásában is, feltétele volt – amellet, hogy a kérelmező a születési évének megfelelő nyugdíjkorhatárt betöltötte és az előírt szolgálati időt megszerezte – az is, hogy a kérelmező azon a napon, amelytől kezdődően az öregségi teljes nyugdíjat megállapítják, a Tbj. 5. § (1) bekezdés a)-b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonyban ne álljon. A megjelölt időszakban tehát kizárólag akkor lehetett a nyugdíjra való jogosultságot megállapítani, amennyiben azon a napon, amelytől kezdődően az öregségi teljes nyugdíjat megállapítják nem áll biztosítással járó jogviszonyban. A teljes öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzéséhez évtizedeken keresztül tartós jogviszonyban állók részére a jogalkotó ezzel többlet adminisztratív terhet írt elő: a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony legalább egy napra való megszüntetésére „kényszerítette” az előírt szolgálati időt és életkort elérték személyeket, miközben a nyugdíjjogosultság megállapítását követő naptól a keresőtevékenység folytatását jogszabály nem korlátozta. A teljes öregségi nyugdíj azonban a befizetett nyugdíjjárulékokból, a törvényben meghatározott szolgálati idő és életkor eléréséből következő járandóság, szerzett jog, ami nem vonható el és nem gördíthető elé adminisztratív akadály (a tulajdonhoz való jog védelme).

A hivatkozott időszakban a nyugdíjra való jogosultsághoz a biztosítással járó jogviszony megszüntetésének feltételül szabása korlátozza a nyugellátás igénybevételét. Méltatlan

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

10.K.27.585/2019/17. szám

helyzetbe hozza az ezen időszakon kívül nyugdíjba vonulókhöz képest a folyamatos, több, mint 40 év szolgálati idővel rendelkező nyugellátás iránti kérelmet előterjesztőket, amely sértheti ezen személyek emberi méltóságát, valamint hátrányos megkülönböztetést is okoz a két csoportba tartozók között, hiszen a homogén csoportot az ezen időszakban született és meghatározott szolgálati idővel rendelkező személyek képezik. Ezen személyek vonatkozásában a fent hivatkozott jogszabályhely indokolatlan megkülönböztetést eredményez a biztosítási jogviszony egy napra történő megszüntetésének előírásával(hátrányos megkülönböztetés, egységes állami nyugdíjrendszer garanciája).

A jogalkotó által előírt adminisztratív aktus visszamenőleg terheesebbé teszi a nyugdíjjogosultság fél évre visszamenőleg történő érvényesítését, hiszen jelen esetben a szolgálati idő utolsó három évében írt elő plusz követelményt, mely a jogvesztés következménye miatt egyértelműen terheesebb, és figyelmen kívül hagyja az előző negyven év szolgálati időt.

Mindezen körülményekre tekintettel a bíróság álláspontja szerint a Tnytv. 18. § (2) bekezdés c) pontja sérti a jogállamiság, a jogbiztonság követelményeit, az emberi méltóságot, a tulajdonhoz való jogot, az egységes állami nyugdíjrendszer garanciáját, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik.

Mindezek alapján a bíróság kezdeményezi a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2) bekezdés c) pontjának megsemmisítését.

Miskolc, 2020. január 22.

dr. Varju László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Bongyicsné Juhász Nagy Réka
tisztviselő

